

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.906 van 27 maart 2014
in de zaak A. 208.870/XIV-34.910**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Toon Denayer
 kantoor houdend te 3040 Neerijse
 Langestraat 25
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 13 mei 2013, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 93.823 van 17 december 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 9722 van 17 juni 2013 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure teneinde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 januari 2014 om 10.30 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Toon Denayer, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Laurent Bracke, die loco advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker dient op 28 juni 2011 een aanvraag voor een visum voor kort verblijf (type C) in. De staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid weigert het gevraagde visum met een beslissing van 5 augustus 2011.

Op 12 augustus 2011 stelt verzoeker tegen die beslissing een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verklaart het beroep tot nietigverklaring met een arrest van 21 november 2011 niet-ontvankelijk.

3.2. Op 23 december 2011 tekent verzoeker cassatieberoep aan tegen dat arrest.

De Raad van State vernietigt het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 november 2011 met een arrest van 24 oktober 2012 en hij verwijst de zaak naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een arrest van 17 december 2012 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opnieuw verzoekers beroep tot nietigverklaring van 12 augustus 2011. Dit is het thans bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker werpt in een enig middel de schending van het recht van verdediging en van het zorgvuldigheidsbeginsel op. Hij licht dit in de memorie van wederantwoord als volgt toe:

“Bij arrest nr. 221.164 van 24 oktober 2012 vernietigt de Raad van State het arrest nr. 70.241 van 21 november 2011 afgewezen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgemaakte vernietigingsarrest vermeldt op pagina 1 uitdrukkelijk :

"In zake : XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Toon Denayer
kantoor houdende te 3040 Neerijse
Langestraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen"

Bijgevolg had de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen perfect op de hoogte moeten zijn van het feit dat het kantooradres van de raadsman van de heer XXX intussen was veranderd. Uit de feiten blijkt echter het tegendeel.

Daarenboven heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, na ontvangst van dit arrest van uw Raad (en dus na duidelijke kennisname van het feit dat de adresgegevens waren veranderd), zelf geen enkel initiatief genomen om na te gaan of deze gewijzigde gegevens effectief correct waren, zoals immers blijkt uit de verdere feiten. De griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meldde in het telefonisch onderhoud d.d. 22 maart 2013. met meester DENAYER immers dat zowel de betekening van de uitnodiging voor de zitting, als de betekening van het arrest d.d. 17 december 2012 ongeopend werden teruggestuurd, wat met andere woorden inhoudt dat de ontvangst op 3000 Leuven, Sint-Geertruiabdij 8/2 tot tweemaal toe werd geweigerd, en dat de inhoud tot tweemaal toe integraal werd teruggestuurd naar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Nochtans deed deze gang van zaken bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkbaar geen wenkbrauwen fronsen.

De onzorgvuldigheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bestaat er derhalve uit :

- te negeren dat het haar overgemaakte vernietigingsarrest van de Raad van State melding maakt van een gewijzigd kantooradres ;
- na (aangetekende) ontvangst van dit arrest, niet uit eigen beweging na te gaan of de door haar (een jaar na datum) gebruikte adresgegevens nog wel correct zijn ;
- niets te ondernemen nadat de betekening van de uitnodiging voor de zitting ongeopend terugkwam, hetgeen toch een ernstig signaal had moeten zijn om de correctheid van de gegevens nog eens extra te controleren.

Het is duidelijk dat verzoekende partij op deze wijze werkelijk geen enkele kans heeft gekregen om zijn rechten op een correcte manier te verdedigen. Het feit dat zowel de uitnodiging voor de zitting, als de betekening van het arrest d.d. 17 december 2012, ongeopend en niet-afgeleverd terugkwamen, zijn daarvan het ontegensprekelijke bewijs.

In casu zijn derhalve zowel de rechten van verdediging als het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden. De bestreden beslissing dient derhalve te worden vernietigd.

In de memorie van antwoord werpt verwerende partij op :

"Artikel 39/58 van de Vreemdelingenwet stipuleert het volgende:

Degenen, met inbegrip van de tussenkomende partij, die een beroep of vordering instellen als bedoeld in dit hoofdstuk, moeten in België woonplaats kiezen.

De keuze van woonplaats die vastgelegd wordt in de eerste proceshandeling geldt voor de latere handelingen, behoudens kennisgeving aan de griffier bij aangetekende brief van een uitdrukkelijke wijziging.

Onverminderd de mogelijkheid tot uitdrukkelijke wijziging in de loop van de procedure op de wijze bepaald in het tweede lid, geldt de keuze van woonplaats die is vastgelegd in de akte bevattende de vordering tot nietigverklaring en tot schorsing zowel in de procedure tot schorsing als in die tot vernietiging.

Elke kennisgeving wordt door de griffier geldig ter gekozen woonplaats gedaan.."

"Uit voormelde bepaling blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doorheen de behandeling van een beroep tot nietigverklaring en/of een vordering tot schorsing steeds gehouden is de woonplaatskeuze te honoreren, zoals deze werd vastgelegd in de eerste proceshandeling, behoudens een uitdrukkelijke wijziging per aangetekende brief."

Verzoekende partij heeft de eer op deze redenering te antwoorden als volgt.

Artikel 39/58 van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op de vraag hoe een adreswijziging doorheen de behandeling van een beroep tot nietigverklaring en/of een vordering tot schorsing kenbaar gemaakt moet worden aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Artikel 39/58 van de Vreemdelingenwet betreft met andere woorden de situatie waarin het adres van de raadsman verandert na het gedinginleidend verzoekschrift en voor de uitspraak door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het valt niet in te zien hoe voormeld artikel betrekking kan hebben op de vraag hoe een adreswijziging moet worden gemeld na een vernietigingsarrest van de Raad van State. De onzorgvuldigheid in casu bestaat er immers niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tijdens de eerste vernietigingsprocedure niet zou hebben

nagegaan of het adres van de raadsman van verzoekende partij is veranderd. De onzorgvuldigheid in casu bestaat er in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, na de (overigens) aangetekende ontvangst en kennisname van het arrest van de Raad van State waarin ontegensprekelijk een ander kantooradres wordt opgegeven, niet onderzoekt of het nieuwe door de Raad van State vermelde adres intussen niet het juiste is.

Het vernietigingsarrest van de Raad van State d.d. 24 oktober 2012 maakt uitdrukkelijk melding van dit nieuwe adres, en brengt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hiervan ook effectief aangetekend in kennis, namelijk door het aangetekend schrijven van de Raad van State waarbij het vernietigingsarrest d.d. 24 oktober 2012 werd overgemaakt aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Door vervolgens, na ontvangst en kennisname van de inhoud van dit aangetekend schrijven van uw Raad, niet na te gaan of de gegevens effectief waren veranderd, werden zowel de rechten van verdediging als het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

Verzoekende partij heeft op deze wijze werkelijk geen enkele kans gekregen om zijn rechten op een correcte manier te verdedigen. De bestreden beslissing dient derhalve te worden vernietigd.”

5. De verwerende partij stelt in de memorie van antwoord dat in het bestreden arrest terecht werd geoordeeld dat de beschikking van 21 november 2012 met kennisgeving van de terechtzitting van 7 december 2012 op rechtsgeldige wijze werd gestuurd naar de gekozen woonplaats die door verzoeker in het inleidend verzoekschrift was opgegeven.

Uit artikel 39/58 van de Vreemdelingenwet, zoals dit gold ten tijde van de bestreden beslissing, blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doorheen de behandeling van een beroep tot nietigverklaring en/of een vordering tot schorsing de in de eerste proceshandeling vastgelegde woonplaatskeuze moet honoreren, behoudens een uitdrukkelijke wijziging per aangetekende brief. Nu verzoeker geen aangetekende brief aan de griffier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft gestuurd, kon deze laatste volgens de verwerende partij de kennisgeving enkel doen op het adres Geertruiabdij 8/2 te 3000 Leuven. De griffier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft niet tot taak een ander adres op te zoeken.

De verwerende partij vervolgt dat de loutere vermelding van een ander kantooradres op het cassatiearrest van 24 oktober 2012 bezwaarlijk als een uitdrukkelijke kennisgeving bij aangetekende brief van de wijziging van de gekozen woonplaats kan worden beschouwd, zodat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij het versturen van de beschikking van 21 november 2012 niet onzorgvuldig heeft gehandeld, doch aan zijn wettelijke verplichtingen heeft voldaan. Zij besluit dat verzoekers beroep tot nietigverklaring

met het bestreden arrest conform artikel 39/59, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet moest worden verworpen en dat verzoeker geen schending van zijn recht van verdediging aantoont.

Beoordeling

6.1. Het zorgvuldigheidsbeginsel is als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Het enige middel is in die mate niet-ontvankelijk.

6.2. Naar luid van artikel 39/58, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zoals dit gold ten tijde van de bestreden beslissing, geldt “(d)e keuze van woonplaats die vastgelegd wordt in de eerste proceshandeling (...) voor de latere handelingen, behoudens kennisgeving aan de griffier bij aangetekende brief van een uitdrukkelijke wijziging”. In het derde lid van dat artikel wordt verwezen naar “de mogelijkheid tot uitdrukkelijke wijziging in de loop van de procedure op de wijze bepaald in het tweede lid”.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker in het verzoekschrift tot nietigverklaring, ingediend op 12 augustus 2011, keuze van woonplaats heeft gedaan bij zijn raadsman met kantooradres Sint-Geertruiabdij 8/2 te 3000 Leuven. De woonplaatskeuze op dit adres gold nog steeds op het ogenblik van de kennisgeving van het (nadien vernietigde) arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 november 2011.

Verzoeker heeft cassatieberoep ingesteld op 23 december 2011, waarbij hij keuze van woonplaats heeft gedaan bij zijn zelfde raadsman, doch met kantooradres Langestraat 25 te 3040 Neerijse.

Op dat ogenblik liep geen procedure meer bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zodat verzoeker er niet toe was gehouden met toepassing van artikel 39/58 van de Vreemdelingenwet de wijziging van het kantooradres van zijn raadsman ook aan de griffier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen mee te delen.

Slechts door het cassatiearrest van de Raad van State van 24 oktober 2012 met verwijzing van de zaak naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd de zaak terug aanhangig bij de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen. De kennisgeving daarvan gebeurde met een ter post aangetekende brief van de griffier van de Raad van State, verzoeker diende daartoe zelf geen “proceshandeling” te verrichten. Het kan verzoeker dan ook niet worden verweten op dat ogenblik in strijd met artikel 39/58 van de Vreemdelingenwet geen wijziging van zijn gekozen woonplaats te hebben meegedeeld aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het valt derhalve niet in te zien waarom de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich op een “oud” adres zou moeten baseren, terwijl de Raad van State in zijn cassatiearrest reeds het “nieuwe” adres van verzoekers raadsman heeft opgenomen.

Het weze bovendien benadrukt dat de keuze van woonplaats van verzoeker bij zijn raadsman als dusdanig niet eens is gewijzigd. Enkel het kantooradres van die raadsman is gewijzigd. Waar artikel 39/58 van de Vreemdelingenwet er verzoeker niet toe verplichtte de adreswijziging van zijn raadsman in de loop van de cassatieprocedure voor de Raad van State ook aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen mee te delen, om de eenvoudige reden dat op dat ogenblik geen procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen lopende was, vormt het een schending van het recht van verdediging dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen rekening heeft gehouden met het gegeven van de adreswijziging van die raadsman zoals die blijkt uit het cassatiearrest van de Raad van State van 24 oktober 2012. Het motief in het bestreden arrest dat het opzoeken van een ander adres niet behoort tot de taak van de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, is niet dienend vermits het nieuwe adres uit de kennisgeving van het cassatiearrest zelf per aangetekende brief door de Raad van State blijkt en de griffie dus geen nieuw adres moest “opzoeken”. Het recht van verdediging is geschonden nu aan verzoeker door die handelwijze iedere mogelijkheid om zijn standpunt op nuttige wijze te laten gelden werd ontnomen en zijn beroep tot nietigverklaring met het bestreden arrest wegens zijn afwezigheid ter terechtzitting werd verworpen. Het enige middel is in die mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 93.823 van 17 december 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overgeschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zevenentwintig maart tweeduizend veertien, door de Raad van State, XlVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen